

de meget betænkeligt; Ulemperne ville Saa finde sig i. Forsaavidt den ærede 8de Landssthingsmand for 2den Kreds (Beutner) har sagt, at man ingen Klager hører fra de forskjellige Communer udenfor Kjøbenhavn, maa jeg modsig denne Paastand. Vi have allerede hørt Beviser for, hvad jeg har anført, fra den ærede 4de Landssthingsmand for 6te Kreds (S. Sørensen), der har fremført, at han af sin Commune er opfordret til at understøtte Regjeringens Forslag, ligesom ogsaa den høitærede 7de Landssthingsmand for 6te Kreds (Ungsgaard) har gjort opmærksom paa, at han allerede i sin korte Embedstid har modtaget flere Klager over de omhandlede Ulemper. Forøvrigt have Communerne udenfor Kjøbenhavn ikke havt nogen særdeles Grund til at vente, at slige Klager ville blive tagne i Betragtning, saalænge man i Kjøbenhavn følte saa store Gavn, som i Almindelighed erkjendes at være tilstede, baade af Kjøbenhavnerne selv og af de Mand, der have et temporairt Ophold der; man har altid ventet paa, at Hovedstaden skulde foregaae de øvrige Communer med et godt Exempel; og, forsaavidt det er sagt, at Communalbestyrelsen ingen Spore behøvede, hører man dog jævnlig Klage over den overordenlig lange Tid, der medgaaer, inden slige Foranstaltninger kunne blive realiserede, saa at man næsten maa troste sig med den Tanke, at Efterkommerne ville nyde Godt af de udmærkede Planer, der undertiden offentliggøres (Munterhed). Det forekommer mig, at den ærede Viceformand i sit Foredrag er kommen noget i Modsigelse med sig selv; thi han hævder paa den ene Side de Næringsdrivendes Ret til Frihed, og vil nødtigt have Communerne paalagt Indskrænkninger, og paa den anden Side tager han ikke i Betænkning at indrømme Justitsministeren en meget stor discretionair Myndighed; han mener ikke, at det er betænkeligt, om ogsaa Justitsministeren griber raast ind og springer Communalbestyrelsen over, naar det kan være til Gavn; og han har heller Intet at erindre imod Myndigheden til at forbyde et Anlæg, om end Communen ikke ønskede det. Det forekommer mig, at jeg har været taget Communerens Lary bedre ved at

slutte mig til Regjeringens Forslag, idet jeg dog har tilføjet nogle Bestemmelse, der ville have til Folge, at de nærmeste sagskyndige Autoriteter ikke kunne forbigaaes. — Jeg har rigtignok ikke nævnt „Amtmanden“, men det ligger derti, at det forekommer mig aldeles overflødig. Correspondencerne mellem Communerne og Ministeriet gaae altid igjennem Amtmanden, saaledes at det ikke er muligt, at han ikke vil blive hørt; og, dersom Communerne directe henvendte sig til Ministeriet med et Andragende, vilde dette strax blive sendt til Amtmanden. Det er fra flere Sider fremhævet, at Sagen vist kunde ordnes paa en anden Maaade, nemlig ved almindelige Bestemmelser; men om et praktisk Forslag i saa Henseende har man Intet hørt. Det har glædet mig, at den høitærede 5te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Orsted) ogsaa idag har erklæret, at den nugældende Lovgivning ikke er tilstrækkelig, og at det maatte anses ønskeligt, at en Lovbestemmelse kunde ordne disse Forhold. Den samme ærede Rigsdagsmand har erklæret, hvad der vistnok ogsaa er fuldkommen sandt, at dette er forbundet med mange Vanskeligheder, navnlig naar det skulde ske ved almindelige Lovbestemmelser, og Regjeringen er derfor vistnok ogsaa gaaet den rigtige Vej i § 6. Det er fremhævet, at efter den foreliggende Redaction af § 6 behøvede ikke altid Forslaget at komme fra Communalbestyrelsen, men det kunde ogsaa komme andetsteds fra. Det er ganske rigtigt. Enten kunne Forslagene komme fra en Communalbestyrelse til Ministeriet, som derpaa kan resolvere, eller ogsaa kan Justitsministeren af en ham foreliggende Sag tage Anledning til at indhente en Communalbestyrelses Erklæring. Den ærede Rigsdagsmand, som først havde Ordet, synes at være stemt for Regulativer for de særegne Communer. Jeg har allerede sagt, at, forsaavidt denne Tanke skulde finde en mere almindelig Billigelse, skulde jeg ikke være utilbøielig til at stille Forslag derom; men endnu er han den Æneste, der har udtalt sig for slige Regulativer (Treschow: Ja, saa vil jeg være den Anden, der udtaler sig derfor.)

Formanden: Den ærede Landssthingsmand for Bornholm har Ordet.